

Nội dung bài viết

1. [Soạn Kể chuyện lớp 3 bài: Bác sĩ Y-éc-xanh](#)

1.1. [Câu 1 \(trang 107 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 2\):](#)

Soạn Kể chuyện lớp 3 bài: Bác sĩ Y-éc-xanh

Câu 1 (trang 107 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 2):

Dựa vào các tranh, kể lại chuyện Bác sĩ Y-éc-xanh theo lời của bà khách :

Trả lời:

Tranh 1. Từ nước Pháp xa xôi, tôi đã đến Việt Nam rồi tìm đến Nha Trang, một thành phố nằm bên bờ biển xanh nhiều nắng gió để gặp cho được bác sĩ Y-éc-xanh. Phần vì tôi ngưỡng mộ tài năng nổi tiếng của ông, phần vì muốn biết điều gì khiến ông thích sống ở nơi góc biển, chân trời này để nghiên cứu các bệnh nhiệt đới.

Tranh 2 : Bác sĩ Y-éc-xanh đây rồi. Ông đang đứng trước mặt tôi và điều hơi bất ngờ là ông hoàn toàn không như con người mà tôi đã tưởng tượng ra. Ông quá giản dị trong bộ quần áo ka ki sờn cũ không ủi phẳng. Ông thật giống như một khách đi tàu ngồi toa hạng ba. Duy chỉ có đôi mắt của ông, một đôi mắt chứa đầy bí ẩn, đã làm tôi phải chú ý.

Tranh 3 : Câu chuyện của chúng tôi bắt đầu khi cả hai đã ngồi xuống ghế. Tôi đã thẳng thắn nói rõ nỗi băn khoăn của mình :

- Y-éc-xanh kính mến, ông quên nước Pháp rồi ư ? Ông định ở đây suốt đời sao ?

Bác sĩ lặng lẽ nhìn tôi, hai bàn tay đan vào nhau, đặt trên đầu gối. Một lát sau ông chậm rãi nói :

- Tôi là người Pháp. Mãi mãi tôi là công dân nước Pháp. Ai có thể sống mà không có Tổ quốc của mình ?

Ông dừng lại như để suy nghĩ thêm rồi nói tiếp :

- Tuy nhiên, tất cả chúng ta đang sống chung dưới một ngôi nhà là trái đất. Mọi người con trong ngôi nhà phải biết thương yêu, giúp đỡ nhau. Tôi tự thấy mình phải sống ở Nha Trang vì chỉ có nơi đây mới được yên bình, rộng mở tâm hồn.

Tranh 4 : Ngoài kia biển vẫn dạt dào sóng. Gió thổi vào những hàng dừa làm đung đưa các tàu lá xanh. Bác sĩ Y-éc-xanh không nói thêm lời nào nữa, còn tôi thì trầm ngâm suy nghĩ về những điều ông mới giải bày.

